

на Епифанія, кому то показа злато то и му повелѣ да пустне невиннаго слуга. Епифаній като ся събуди и намери злато то, гдѣ то бѣше го турилъ самъ, прослави Бога, пустна слуга та и стоя сичкъ тѣ ноцъ на молитвѣ. А на утрень-тѣ въ праздникъ-тѣ взе момче то и злато то, отиде радостно въ церквѣ тѣ на святаго Николая, и убади това чудо на сичкы тѣ хора, които прославиха Бога. А подиръ отпустъ раздѣли злато то на три части, отъ които една та даде на церквѣ тѣ другѣ тѣ на сиромасы тѣ, а третѣ тѣ на момче то, и ся върна съ радость въ дома си.

23.

Робъ Кіевскій.

Въ градъ Кіевъ единъ добръ человекъ, кой то показваше голѣмъ вѣржъ къмъ святаго Николая, имаше нѣкой робъ, кого то за нѣкою причина държеше цѣлѣ годишъ окованъ, кому то единъ день рече: брате! до кога ще сѣдишь у мене, дай ми пары тѣ за искупленіе то си, да тя пустна да идешъ въ земля та си. Той каза: ако мя пустнешъ, ще ти ги донесъ, ако ли мя държишь, нѣма какво да ти дамъ. Дай за себе си поручникъ (кефиль) рече господарь-тѣ, да тя пустна. А той каза: за мене никой Русинъ не става поручникъ. Тога господарь-тѣ го заведе въ церквѣ тѣ, показа му иконѣ тѣ на святаго Николая и рече: и скашь ли да ти дамъ тогова за поручникъ? и като каза искамъ, той му даде дрехы, конь, оружіе